

adóalap meghatározásáról szóló rendelkezéseket nem érinti és nem ellenkezik, de nem is ellenkezik a H. H. Ö. 9. §-ának általános rendelkezésével, mert csak arról szól, hogy a bevallási ívben az üresen álló épület vagy épületrész hasábjait hogyan kell kitölteni.

Miután pedig az üresen álló épület vagy épületrész adóalapját a 9. §-ban foglalt rendelkezések szerint kell megállapítani, ez az adóalap az összehasonlításon nyugvó becslés eredményéhez képest a bérleti viszony megszűnése előtt legutoljára kikötött évi bérösszegnél alacsonyabb nem is lehet.

A gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek területén az üzem céljaira szolgáló épületek tulajdonosa és a gyár vagy ahhoz hasonló ipartelep üzemét folytató társaság között bérleti szerződés létesülését nem zárja ki az, hogy az épülettulajdonos tagja az üzemet folytató társaságnak. (Közigazgatási Bíróság 212. számú jogegységi megállapodása.) A gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek üzleti tevékenysége (az üzem folytatása) a kereskedelmi törvény 258. és 259. §-ában említett kereskedelmi ügyletekkel a kisipar köréi meghaladó, iparszerű foglalkozás.

Tehát a gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek üzemét folytatók, a kereskedelmi törvény 2. §. értelmében kereskedőknek tekintendők.

S ha ilyen tevékenységet többen társulva fejtenek ki, az általuk alakított társaság kereskedelmi társaság, amely a kereskedelmi törvény 63. §. értelmében jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat.

Tehát az ilyen társaság a tagjaitól külön, sőt a tagjaival szemben is lehet jogoknak és kötelezettségeknek alanya, amiből következik, hogy a társaság, annak egyik tagjával szemben bérleti viszonyban is lehet, annak létesülhetése közöttük jogilag kizárva nincs.

A jutalékot kapó üzletlerakatvezető, aki saját nevére kiváltott iparigazolvánnyal rendelkezik, az üzletmenet érdekében a saját jutaléka terhére alkalmazottakat vesz fel és ezek szolgálati illetményeit terhelő költségeket a jutaléka rovására fizeti ki, általános forgalmi adó alá eső önálló kereseti tevékenységet kifejtő megbízottnak tekintendő. (Közigazgatási Bíróság 211. számú jogegységi megállapodása.) Az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. §. (3) bekezdése értelmében az önállóan és kereseti céllal folytatott s így általános forgalmi adó tárgyát képező munkateljésítés alatt az ellenszolgáltatás fejében teljesített bármilyen természetű, — testi vagy szellemi — tevékenység kifejtését vagy bármily természetű, az áruszállítástól eltérő szolgáltatást kell érteni.

A 29. §. (3) bekezdése nem tekinti önálló kereseti tevékenységnek és így forgalmi adó alól kiveszi azoknak a tevékenységét, akik bér vagy szolgálati viszonyban állanak.

Ezeket a törvény végrehajtása tárgyában kiadott 1921. évi

130.000. számú utasítás 7. §-a példászerűen fel is sorolja. Ilyenek a köz- és magánalkalmazottak, házi- és gazdasági cselédek, ipari bérmunkások stb.

Bér-, illetve szolgálati viszony fenn vagy fenn nem forgása s ehhez képest a kereseti tevékenység önállósága vagy önállótansága mindig csak esetileg állapítható meg.

De ennek elbírálásánál az általános forgalmi adó szempontjából a vonatkozó megállapodás figyelembe vétele mellett a főszempont mindig az, hogy milyen a vállalt munka természete.

A felmerült esetben a cég egy lerakatot létesített s a megállapodás az volt, hogy a céggel szerződő fél a saját neve alatt vegyeskereskedői (szatócsi) iparigazolványt vált ki és ezen iparigazolvány alapján a cég által lerakat céljára bérelt helyiségben vegyeskereskedést nyit, amelyben csak a megbízó cég által bizományba adott árukat árusíthat s ezen tevékenységéért az üzletben eladott áruk eladásából befolyt ellenértékeknek jutalékszerűen megállapított összegei illeti, de kikötöttet, hogy az üzletben szükséges segédmunkaerők beállítása, ezek díjazása, valamint azok illetményeit terhelő közterhek viselése a megbízottat terheli, továbbá sajátjából fizeti a bizományi áruk ellenértéke után kapott díjak után járó általános forgalmi adót is.

A megállapodás ezen irányadó tartalma szerint a felek akarata sem irányult szolgálati szerződésre, hanem megbízás elvállalása forog fenn, amely megbízási jogviszony alapján teljesített szolgálattétel önálló vállalkozás.

Ez kifejezésre jut abban is, hogy a megbízott a jutalékszerűen megszabott díjazása terhére az üzletmenet érdekében segédeket felfogadni és díjazni és ezek illetményei után járó közterheket is a sajátjából viselni tartozott.

Az ellenérték ellenében teljesített ily szolgálattétel általános forgalmi adó alá eső, önálló kereseti cézzal folytatott munkateljesítménynek minősül.

Biztosító intézetek alkalmazottainak az alkalmi üzletszerzésekért járó jutaléka általános kereseti adó alá, a szolgálati viszony alapján kötelességszerűen teljesített üzletszerzésekért járó jutaléka pedig az alkalmazottak kereseti adója alá tartozik. (Közigazgatási Bíróság 200. sz. jogegységi megállapodása.) Az önállóan folytatott haszonhajtó foglalkozásból származó jövedelem a K. H. Ö. 2. §-ának 2. pontja alapján általános kereseti adó alá, a munkaadóval szemben fennálló szolgálati viszonyból származó jövedelem a 3. §. (1) bekezdése alapján az alkalmazottak kereseti adója alá tartozik.

Ezek szerint annak a kérdésnek eldöntésénél, hogy a biztosító intézetek alkalmazottainak üzletszerzési jutaléka a kereseti adó melyik csoportjába tartozik, csak az lehet irányadó, hogy az intézeti alkalmazott az üzletszerzést a szolgálati viszony keretében köteles-e ellátni.